

**Определение № 318 от 5.07.2011 г. на ВКС по ч. гр. д. №
154/2011 г., II г. о., ГК, докладчик съдията Здравка
Първанова**

[чл. 41, ал. 2 ГПК](#)

Правилен е изводът, че препис от определение № 840 от 07.06.2010 г. по гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд е било връчено на жалбоподателката по реда на [чл. 41, ал. 2 ГПК](#) на 18.10.2010 г., тъй като е търсена и не е намерена три пъти на посочения от нея адрес за периода 03.09.2010 г. - 03.10.2010 г. Удостоверяването е официално, съставено от длъжностно лице в кръга на неговата компетентност, поради което документът има обвързваща сила

Производството е по реда на [чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК](#).

Образувано е по частна жалба на С. П. З., [населено място], срещу разпореждане № 789 от 11.02.2011 г. по ч. гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд, с което е върната частната и касационната жалба срещу определение № 840 от 07.06.2010 г. по гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд.

Жалбоподателката сочи, че разпореждането е постановено от ненадлежен състав - от окръжен съдия, на когото е докладвано от младши съдия. По тази причина е нищожно. Сочи още, че въззивният съд неправилно е приел, че обжалваното определение № 840 от 07.06.2010 г. по гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд и е било връчено по реда на [чл. 41, ал. 2 ГПК](#) на 18.10.2010 г. Съдът е бил подведен от невярното удостоверяване на съдебния призовкар, че е търсена и не е намерена на посочения от нея адрес пет пъти от 03.09.2010 г. до 05.10.2010 г.

Ответниците по жалбата не са заявили становище.

Частната жалба е депозирана в срока по [чл. 275, ал. 1 ГПК](#) и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Обжалваното разпореждане № 789 от 11.02.2011 г. по ч. гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд е валидно. То е постановено и подписано от окръжен съдия, а вписването в бланката, че е докладвано от младши съдия, е техническа грешка. Правилен е изводът, че препис от определение № 840 от 07.06.2010 г. по гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд е било връчено на жалбоподателката по реда на [чл. 41, ал. 2 ГПК](#) на 18.10.2010 г., тъй като е търсена и не е намерена три пъти на посочения от нея адрес за периода 03.09.2010 г. - 03.10.2010 г. Твърденията на жалбоподателката за невярното удостоверяване на тези обстоятелства от призовкаря не са подкрепени с доказателства. Удостоверяването е официално, съставено от длъжностно лице в кръга на неговата компетентност, поради което документът има обвързваща сила. По тази причина частната касационна жалба, която е подадена на 26.01.2011 г., е просрочена.

При това положение правилно частната касационна жалба е върната като подадена след изтичането на срока за обжалване.

Обжалваното разпореждане трябва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Върховният касационен съд, състав на II г. о.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА разпореждане № 789 от 11.02.2011 г. по ч. гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд, с което е върната частната касационната жалба на С. П. З., [населено място], срещу определение № 840 от 07.06.2010 г. по гр. дело № 789/2010 г. на Бургаския окръжен съд.